

Institutioner yder de der indlagte svangre Kvinder og Børn det fornødne Kvantum Mælk. Endvidere har man anset det for urimeligt at yde Mælkehjælp til Personer, der hører til Husholdninger, der selv producerer Mælk. Mælkehjælpen er iøvrigt gjort betinget af, at der rettes Henvendelse til Kommunalbestyrelsen, eventuelt gennem vedkommende Mødrehjælpsinstitution, jfr. herved Lovanordning Nr. 124 af 20. Marts 1945 om Hjælp til trængende til Indkøb af visse Levnedsmidler § 3, Stk. 2.

Udgifterne ved Ydelsen af Mælke-

hjælp foreslaas i § 6 refunderet Kommunerne fuldtud af Statskassen.

Gennemførelsen af Lovforslaget vil efter de foretagne Beregninger medføre en Udgift for Staten paa ca. 2,4 Mill. Kr. aarlig eller for Finansaaret 1946—47 ca. 1,8 Mill. Kr., hvorved der er taget Hensyn til, at Ordningen næppe bliver udnyttet fuldt ud, idet man ikke kan forvente, at alle Kvinder vil søge den heromhandlede Hjælp. Overfor den nævnte Udgift staar en Besparelse for Kommunerne paa godt 200 000 Kr. aarlig som Følge af Ophævelsen af Forsorgslovens § 239.
